

Ustawa
z dnia _____

o zmianie ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli.

Art. 1.

W ustawie z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz. U. z 1999 r., nr 62, poz. 688) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a – 1c w brzmieniu:

„1a. Uzasadnienie projektu ustawy nie musi wskazywać źródeł finansowania, także jeżeli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

1b. Przeprowadzenie konsultacji oraz uzyskanie niezbędnych opinii, w szczególności jeżeli obowiązek zasięgnięcia takich opinii wynika z przepisów ustawy należy do Marszałka Sejmu.

1c. Marszałek Sejmu nie może odmówić przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu komitetu, w trybie art. 6 ust. 5 ani zwrócić wnioskodawcy projektu ustawy, nawet jeżeli uzasadnienie dołączone do projektu nie odpowiada warunkom określonym w Regulaminie Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Projekt ustawy, w stosunku do którego postępowanie ustawodawcze nie zostało zakończone w trakcie kadencji Sejmu, w której został wniesiony, jest rozpatrywany przez Sejmy następnej i kolejnych kadencji bez potrzeby ponownego wniesienia projektu ustawy. W takim wypadku Marszałek Sejmu każdorazowo zarządza ponowne drukowanie projektu ustawy oraz jego doręczenie posłom.”

2) w art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W imieniu i na rzecz komitetu występuje pełnomocnik komitetu lub jego zastępca, wskazani w pisemnym oświadczeniu pierwszych 15 osób tworzących komitet. Ilekroć w ustawie jest mowa o pełnomocniku rozumie się przez to także jego zastępcę.”

3) w art. 6

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do zawiadomienia załącza się projekt ustawy, spełniający warunki, o których mowa w art. 4 ust. 1, z zastrzeżeniem art. 4 ust 1a – 1c, wraz z załączonym wykazem 1000 podpisów obywateli popierających projekt.”

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W wypadku stwierdzenia braków formalnych zawiadomienia, Marszałek Sejmu, nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, wzywa pełnomocnika komitetu do ich usunięcia w terminie 14 dni. Nieusunięcie braków powoduje odmowę przyjęcia zawiadomienia. Umotywowane postanowienie Marszałka Sejmu o odmowie przyjęcia zawiadomienia może być przez pełnomocnika komitetu zaskarżone do Sądu Najwyższego w

terminie 14 dni od daty doręczenia. Sąd Najwyższy rozpatruje skargę w terminie 30 dni, w składzie 7 sędziów, w postępowaniu nieprocesowym. Od postanowienia Sądu Najwyższego nie przysługuje środek prawny. Sąd Najwyższy niezwłocznie zawiadamia o treści postanowienia Marszałka Sejmu oraz pełnomocnika komitetu.”

4) w art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po wydaniu postanowienia, o którym mowa w art. 6 ust. 4, lub po otrzymaniu postanowienia Sądu Najwyższego uwzględniającego skargę komitetu, Marszałek Sejmu ogłasza, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” , fakt nabycia osobowości prawnej, adres komitetu oraz miejsca udostępnienia projektu ustawy do publicznego wglądu, o czym niezwłocznie zawiadamia pełnomocnika komitetu.”

5) w art. 8

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a – 2c w brzmieniu:

„2a. Na uzasadniony wniosek komitetu, w szczególności z powodu choroby pełnomocnika komitetu lub jego zastępcy, klęski żywiołowej lub innego zdarzenia losowego Marszałek Sejmu ogłasza, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, zawieszenie kampanii promocyjnej na rzecz projektu ustawy oraz zbierania podpisów obywateli popierających projekt ustawy na czas oznaczony do 6 miesięcy. Okres zawieszenia kampanii promocyjnej na rzecz projektu ustawy oraz zbierania podpisów obywateli popierających projekt ustawy, następuje od dnia złożenia wniosku i nie wlicza się do okresu o którym mowa w art. 10 ust. 2.

2 b. Umotywowane postanowienie Marszałka Sejmu o odmowie ogłoszenia zawieszenia kampanii promocyjnej na rzecz projektu ustawy oraz zbierania podpisów obywateli popierających projekt ustawy doręcza się pełnomocnikowi komitetu.

2c. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 2 b pełnomocnikowi komitetu przysługuje skarga do Sądu Najwyższego. Przepis art. 6 ust. 5 stosuje się odpowiednio.”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do prowadzenia kampanii promocyjnej oraz do zbierania podpisów stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz. U. Nr), określające zasady przeprowadzania kampanii wyborczej, z zastrzeżeniem ust. 3a.

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3 a – 3d w brzmieniu:

„3a. Do komitetów, które zebrały zgodnie z wymogami zawartymi w art. 9 ust. 2, co najmniej 50.000 podpisów pod projektem ustawy stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy dotyczące nieodpłatnego dostępu do publicznego radia i telewizji w zakresie prawa do rozpowszechniania nieodpłatnie audycji promocyjnych projektu ustawy, na zasadach określonych w art. 117 Kodeksu wyborczego oraz obowiązku Telewizji Polskiej S.A. przeprowadzania debat poświęconych projektowi ustawy, z udziałem pełnomocnika komitetu lub wskazanej przez niego osoby oraz zaproszonych gości na zasadach określonych w art. 120 Kodeksu wyborczego.

3b. Komitetom, które zebrały co najmniej 50.000 podpisów pod projektem ustawy na ich pisemny wniosek Marszałek Sejmu wydaje zaświadczenie o spełnieniu wymagań, o których mowa w ust. 3a. Umotywowane postanowienie Marszałka Sejmu o odmowie wydania zaświadczenia doręcza się pełnomocnikowi komitetu. Na powyższe postanowienie pełnomocnikowi komitetu przysługuje skarga do Sądu Najwyższego. Przepis art. 6 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

3c. W wypadku uzasadnionych wątpliwości co do prawidłowości złożenia wymaganej liczby podpisów przez co najmniej 50.000 obywateli w sposób, o którym mowa w art. 9 ust. 2 Marszałek Sejmu zwraca się do Państwowej Komisji Wyborczej o stwierdzenie, czy została złożona

4

wymagana liczba podpisów. Państwowa Komisja Wyborcza dokonuje czynności sprawdzających w terminie 14 dni. W postępowaniu przed Państwową Komisją Wyborczą jako obserwator może uczestniczyć pełnomocnik komitetu.

3d. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji po zasięgnięciu opinii właściwych zarządów publicznych nadawców radiowych i telewizyjnych, określi w drodze rozporządzenia:

- 1) czas przeznaczony na rozpowszechnianie nieodpłatnie audycji promocyjnych oraz debat poświęconych obywatelskim projektom ustaw w każdym z programów ogólnokrajowych i programów regionalnych,
- 2) sposób przygotowania i emisji audycji promocyjnych oraz debat poświęconych obywatelskim projektom ustaw, uwzględniając typ i rodzaj nośnika zapisu audycji promocyjnych,
- 3) sposób rozpowszechniania informacji o terminach audycji promocyjnych oraz debat poświęconych obywatelskim projektom ustaw

- mając na względzie konieczność zapewnienia odpowiedniego standardu technicznego emitowanych audycji promocyjnych oraz debat poświęconych obywatelskim projektom ustaw, a także ich powszechnej dostępności oraz dostępności informacji o terminach ich emisji.”

- 6) w art. 10 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Projekt ustawy wraz z załączonym wykazem podpisów obywateli popierających projekt nie może zostać wniesiony później niż 3 miesiące od daty ogłoszenia przez Marszałka Sejmu, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, faktu nabycia przez komitet osobowości prawnej, zgodnie z art. 7 ust. 1.

3. Jeżeli projekt ustawy został wniesiony zgodnie z postanowieniami art. 7 ust. 2, art. 9 ust. 2 oraz art. 10 ust. 2, Marszałek Sejmu niezwłocznie zarządza drukowanie projektu ustawy, kieruje projekt ustawy do pierwszego czytania na posiedzeniu plenarnym Sejmu i zawiadamia o tym pełnomocnika komitetu.”

7) w art. 13

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pierwsze czytanie projektu ustawy przeprowadza się na posiedzeniu Sejmu w terminie 3 miesięcy od daty wniesienia projektu ustawy do Marszałka Sejmu lub postanowienia Sądu Najwyższego stwierdzającego prawidłowo złożoną liczbę podpisów popierających projekt ustawy. W wypadku określonym w art. 4 ust. 3 pierwsze czytanie odbywa się nie później niż w terminie 6 miesięcy od daty pierwszego posiedzenia Sejmu.”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 2 – 4 w brzmieniu:

„2. Sejm nie może odrzucić projektu ustawy w całości w pierwszym czytaniu.

3. Drugie czytanie projektu ustawy odbywa się w terminie 6 miesięcy od daty pierwszego czytania lub jeżeli projekt został skierowany do komisji od daty skierowania projektu ustawy do komisji.

4. Trzecie czytanie projektu ustawy odbywa się niezwłocznie, chyba że projekt ustawy został skierowany przez Sejm do komisji. W takim wypadku trzecie czytanie projektu ustawy przeprowadza się w terminie do 3 miesięcy od daty skierowania.”

8) w art. 14

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W pracach nad projektem ustawy komitet reprezentuje przedstawiciel lub osoba uprawniona do jego zastępstwa, powołana w trybie określonym w art. 5 ust. 3 i art. 6 ust. 2 pkt 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o przedstawicielu należy przez to rozumieć także osobę uprawnioną do jego zastępstwa.”

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przedstawiciel może korzystać z pomocy doradcy, który na wniosek przedstawiciela jest uprawniony do uczestniczenia w pracach Sejmu i Senatu.”

9) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„art. 14a. 1. Przedstawiciel w imieniu komitetu do czasu zakończenia drugiego czytania może wносить poprawki do projektu ustawy. Poprawki zgłoszone i odrzucone przez komisje, po ich zgłoszeniu w formie pisemnej, zamieszcza się w sprawozdaniu komisji jako wnioski mniejszości.

2. Przedstawiciel w imieniu komitetu do czasu zakończenia drugiego czytania może wycofać projekt ustawy.”

10) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wydatki związane z wykonywaniem inicjatywy ustawodawczej przez obywateli pokrywa komitet, z wyjątkiem kosztów przejazdów i noclegów związanych z uczestnictwem przedstawiciela komitetu oraz jego doradcy w pracach Sejmu i Senatu oraz ich organów, które pokrywa odpowiednio Kancelaria Sejmu lub Senatu. Szczegółowe zasady zwrotu tych kosztów określają Prezydium Sejmu i Prezydium Senatu.”

11) w art. 16 ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) z budżetu państwa, z zastrzeżeniem art. 16a”

12) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. Komitet po wniesieniu projektu ustawy zgodnie z art. 10 ust. 1 lub po otrzymaniu postanowieniu Sądu Najwyższego, o którym mowa w art. 12 ust. 3, otrzymuje od Skarbu Państwa zwrot poniesionych kosztów związanych z działaniem komitetu, w szczególności przygotowaniem projektu ustawy, kampanią promocyjną projektu ustawy oraz organizacją zbierania podpisów obywateli popierających projekt do wysokości sześciokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za rok poprzedni. Zwrot następuje na podstawie kosztów wykazanych we wstępnym sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 17 ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia szczegółowe zasady i warunki zwrotu poniesionych kosztów na rzecz komitetu.”

12) w art. 17

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pełnomocnik komitetu jest obowiązany do złożenia ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz Marszałkowi Sejmu wstępnego sprawozdania finansowego o źródłach pozyskanych funduszy na cele inicjatywy ustawodawczej w terminie 3 miesięcy od dnia wniesienia do Marszałka Sejmu projektu ustawy, o którym mowa w art. 10 ust. 1, lub postanowienia Sądu Najwyższego, o którym mowa w art. 12 ust. 3.”

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Pełnomocnik komitetu jest obowiązany do złożenia ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz Marszałkowi Sejmu końcowego sprawozdania finansowego o źródłach pozyskanych funduszy na cele inicjatywy ustawodawczej w terminie 3 miesięcy od zakończenia

postępowania ustawodawczego nad projektem ustawy, a w wypadku wcześniejszego rozwiązania komitetu - w terminie 3 miesięcy od dnia jego rozwiązania.”

c) ust. 3 - 6 otrzymują brzmienie:

„3. Wzór wstępnego i końcowego sprawozdania finansowego i szczegółowy zakres zawartych w nim informacji określa, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw finansów publicznych.

4. Wstępne i końcowe sprawozdanie finansowe Marszałek Sejmu podaje do publicznej wiadomości w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

5. Pełnomocnik komitetu jest obowiązany do przechowywania dokumentów związanych z finansowaniem wykonywania inicjatywy ustawodawczej przez okres 12 miesięcy od dnia publikacji końcowego sprawozdania finansowego.

6. Pełnomocnik komitetu, w wypadku uzyskania nadwyżki pozyskanych funduszy na cele inicjatywy ustawodawczej nad poniesionymi wydatkami, jest obowiązany przekazać tę nadwyżkę instytucji charytatywnej. Informację o przekazaniu nadwyżki zamieszcza się w końcowym sprawozdaniu finansowym.”

13) w art. 18

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W innych wypadkach komitet ulega rozwiązaniu po upływie 3 miesięcy od upływu terminu wskazanego w art. 17 ust. 2a.”

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W wypadku rozwiązania komitetu przed wniesieniem projektu ustawy do Marszałka Sejmu, w sposób o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub w wypadku rozwiązania komitetu z przyczyn wymienionych w art. 18 ust. 1 pkt 2 i 3 pełnomocnik komitetu lub Marszałek Sejmu w terminie 14 dni przekazuje Państwowej Komisji Wyborczej wykazy podpisów obywateli popierających projekt celem ich zniszczenia.”

14) w art. 20 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie dopełnia obowiązku opublikowania sprawozdania finansowego, o którym mowa w art. 17 ust. 2 i 2a, albo podaje w nim nieprawdziwe dane,”

Art. 2 Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 d